

[Lowzow.]

ligt, hvis man indførte den samme passus i ægløvgivningen. Der er efter hjemmemarkedsordningernes bortfald ingen som helst grund til ikke at gøre det. Man kan ikke engang, som vi også diskuterede ved forrige første behandling og i udvalgsarbejdet, anlægge sundhedsmæssige betragtninger, idet de direkte forbrugeræg ikke er undersøgt på anden måde end ved gennemlysning, så når en forbruger har købt sine æg fra produktionsstedet, vil han nok vide, hvor han skal klage, hvis æggene er dårlige.

Endelig finder jeg ikke, der er nogen konsekvens i, at man i to af lovforslagene ind sætter denne passus, men udelader den i et tredje. Jeg vil derfor komme tilbage til dette under udvalgsarbejdet og håbe, at vi kan få konsekvens mellem de forskellige lovforslag. I øvrigt skal jeg selvfølgelig love et meget positivt og hurtigt udvalgsarbejde, da vi jo har afklaret de fleste af hovedspørgsmålene.

Karlskov Jensen: Af de ni lovforslag, der skal behandles samlet her, skal jeg kun beskæftige mig med de første syv, mens hr. Søren Jensen (Hasseris) er ordfører om de to sidste.

Der er tale om en række lovændringer, der tilsigter at fjerne bestemmelser i eksisterende danske love, der er diskriminerende over for statsborgere eller virksomheder i fællesmarkedet og af den grund i strid med forordningerne under EF's markedsordninger.

Forordningerne, som vi har tiltrådt ved Danmarks optagelse i fællesmarkedet, har umiddelbar retskraft i Danmark. Men jeg synes, det er prisværdigt og efterfølgelsesværdigt, at man alligevel ændrer de danske love, sådan at man ikke fremover skal søge i EF-forordningerne for at finde frem til gældende regler.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger om de enkelte lovforslag, da de jo næsten er enslydende med de tilsvarende lovforslag, vi behandlede sidst på vinteren.

Om smørret vil jeg dog gerne sige, at principielt skal vi som bekendt tillade fri import fra de øvrige fællesmarkedslande, men jeg er tilfreds med, at landbrugsministeren har ændret lovforslaget fra i fjor her, sådan at vi efter det nu foreliggende kan forbyde indførsel af smør, hvis der ikke er

sikkerhed for kvaliteten. Jeg går ud fra — men vil gerne have det bekræftet af ministeren — at den bestemmelse, der er indføjet her, drejer sig om at sikre os imod smittersisiko fra områder, hvor kvægtuberkulose, smitsom kastning eller lignende sygdomme stadig forekommer.

Vi må også acceptere, at vi kan opretholde lurmærket ved eksport af dansk smør, men vi kan ikke opretholde et forbud mod eksport af ikke-lurmærket smør. Også det vil jeg gerne have understreget fra ministerens side, idet der hos mange synes at være den opfattelse, at lurmærket ikke kan bevares. Jeg mener at have forstået det på den måde, at vi ikke kan opretholde de bestemmelser, der siger, at eksport af smør fra Danmark uden lurmærke er forbudt, men at vi kan opretholde lurmærket som en kvalitetsbetegnelse for dansk smør.

Vedrørende æggene rejste jeg ved første behandling i vinter spørgsmålet, om vi var tilstrækkelig sikret imod indslæbning af fjerkræpest. Vi har fået et svar i udvalget, men jeg vil gerne have bekræftet her, at det med den udformning, det har nu, er muligt at stoppe enhver form for import af æg og fjerkræ fra egne eller lande, hvor denne farlige og kostbare fjerkræsygdom er udbredt. Jeg føler mig nemlig ikke overbevist om, at den nødvendige hjemmel findes med den ordlyd, lovforslaget nu har.

Vedrørende frø, såsæd, læggekartofter og planter har jeg ingen bemærkninger til selve lovforslaget, men kan dog ikke tilbageholde en bemærkning om, at vore forhold på det område kompliceres og fordyres en del med den omfattende kontrol, vi skal affinde os med.

Men også her har jeg et enkelt spørgsmål til landbrugsministeren. Meromkostningerne ved kontrollen anslås i henhold til bemærkningerne til lovforslaget til knap 3 mill. kr., når læggekartoflerne tages med, og heraf skal landbruget igennem uændrede afgifter betale næsten 2 mill. kr., og for staten bliver merudgiften omkring ved 1 mill. kr. Men ministeren tilføjer, at han påtænker at forhøje afgifterne for landbruget, sådan at staten ikke får forhøjede udgifter. Mit spørgsmål går ud på, hvem der i de øvrige EF-lande afholder disse kontroludgifter, for hvis det er sådan — og det mener jeg det er — at man i de lande, vi skal konkurrere med på